

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. An ars canendi dedebeat Principem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Hæc omnia uifus Achillem docebat Chiron, cui plus debuit quām parenti Peleo: ab hoc enim habuit, ut *homo* esset: ab illo, ut *heros*; & quidem talis, quem tota antiquitas inter summos Græciæ viros ac Duces celebravit.

II. (b) Cornelius noster in illud Ecclesiastici, c. 25. *Timor DEI super omnia se superposuit.* Id est, super omnia eminet, & hominem, sicut sessor equum, à præcipitio avertit: sicut nauclerus, navim à scopulis vel syrtibus retorquet: sicut speculator significat hostes adesse, atque belandi tempus instare. Addit id ipsum gentiles repræsentarunt per Chironem hippocentaurum, Achillis institutorem seu pædagogum. Talis est Timor DEI. Chironem enim pinxerunt terrificum, & manu arcum tenentem: quia pueri metu & minis à malo coereendi sunt. Rursus Chironem dixerunt, sibi commissos nutrire medullis leonum ac cervorum: inventorem esse herbariæ & medicinæ: item Astrologum, musicum, immortale, translatum in cælum, in Zodiaco collocatum, dictumque Sagittarium. Quibus omnibus ostendere voluerunt, per Timorem Dei homines evaderet audaces & fortes adversus vitia, leonum instar; non sine tamen pavore, qui per cervos indicatur, ne in peccatum ruant. Esse suum medicos, & habere antidotum contra pravas inclinationes. Esse astrologos, & cælestium rerum memores: musicos quoque concentu virtutum & modulis conscientiæ pacatae intus canentis, denique in cælum transferri propter vitam cum integritate transactam. Ita Cornelius.

III. (c) Achilles peritus fuit artis canendi citharæ. An satis rectè una convenient in manu sceptrum & plectrum, ensis & Lyra? Non pauci sunt, qui negent, & inter illos Henricus Magnus, Rex Galliæ, qui discebat, nihil vetare, quod minus Regum liberi musicorum audirent acroamata: musicam attem discere, aut fidibus canere nolebat; cum præser-tim hæc ars nihil iis, præterquam ad amatorias illecebras, sit profutura. Regum propria in pace instrumenta sceptrum esse, & manum justitiæ; in bello gladium: hæc iisdem regiè tractanda; hæc utroque tempore usurpanda prædicabat. Prudentiæ, Justitiæ, Fortitudinis, cæterarumque virtutum temperiem, regiam planè cantilenam esse musicis legum numeris illigatam, quam quisque quadripartitò solus canere possit. Caussina in symb. l. 5. c. 32. Aliter senserunt, feceruntque longè plurimi, de quibus Tullius i. Tuscul. Quæst. summam, inquit, eruditionem, & animorum institutionem, longè præclaram, esse in nervorum vocumque cantibus sitam, à Græcis semper ferè creditum est. Hinc legimus Epa-

III 2 minon-

(b) *Timor Dei per Chironem significatur.* (c) *An ars canendi deducat principem.*

minondam Græciæ principem fidibus præstantissimè cecinisse. Socrates, quo nullus Philosophorum gravior existimatus est atque sanctior, senex didicit fidibus ludere. Themistocles, quod in epulis recusasset lyram sumere, indoctior habitus est. Lycurgus quamvis durissimas leges Lacedæmoniis suis injungeret, musicæ tamen studium est amplexatus. Pythagoras, & qui deinceps studia consecrati sunt eadem, mundum ipsum non contra musicas rationes concinnatum, coaptatumque docuerunt. Plato gentibus contributam putat musicam, ut quod animæ consonantiam turbat & harmoniam, hujuscce voluptatis delinimento sedetur, atque ad ordinem redigatur. Musica mores instruit, componitque ac mollit irarum ardores, quod vel Homericus Achilles abundè significat. Hæc Cicero. Nam licet Achilles esset *stomachi*, quod Horatius canit, cedere nescii, tamen, ut Homerus scribit *in lib. 1.* cum ob similitatem, quæ ipsi cum Agamemnone propter raptam Briseida intercedebat, relictis castris & belli negotiis solitarius ageret, missi ad illum placandum legati, offenderunt eum in navि citharæ cantu ægritudinem animi levantem. Sic nautæ, sic vinitores, sic viatores, sic denique alicui labori alligati, solamen in cantu inveniunt: Infantes, quoque hanc suavitatem non aspernantur, nutricisque cantu à fletu cessant, atque conticescunt. Mysterio non vacat, quod Homerus epulantibus diis, Apollinem & Musas canere finxit. Quid enim aliud indicavit, dum Musicam ne à Deorum quidem conviviis abesse voluit, quam voluptatem hanc homine sapiente dignam esse, cum ne à diis ipsis repudietur? Quid, quod Musica torpentes ad bellum animos suscitat, ad labores & arma capessenda exstimulat: hinc illa à tubis, à fistulis, tympanis, classicis ad pugnam hortamenta, & Martis accendendi præludia. Sentiunt vim musicæ ipsa animantia rationis expertia. Est ergo Musica, teste Tyrio dissert. 21. Optima pacis administra, belli comes, animi custos & magistra, affectuum præses, quos nimium se efferentes & exultantes demulcent; remissos & dissolutos exacuit & excitat: hæc luctum levat, iram cohabet, cupiditates temperat, dolores mitigat, amores solatur, adversam fortunam sublevat, æquitatem & justitiam docet. Hinc Spartanorum, Cretensium, Atheniensium leges numeris musicis condite, ut facilius rudibus hominum animisque imbiberentur, quod Strabo scribit. lib. 10. Adeoque non indecorum est viris Principibus, Achillis tractare citharam, & fidium harmoniæ motus animi contemporare. Facelle hinc Paridis lyra, quam sibi oblatam, Alexander noluit tangere, indignum munus fortissimo viro arbitratus amatorias fides. Plutarch. de fortitud.

Alex.

Alex. Est enim mollium contemptor generosius animus, qualis in Achille enituit, qui non promptior pectine ad feriendas chordas, quam hasta ad Hectoras transfigendos. Cuius hasta vel ipsa rubigo tanti roboris fuit, ut vulnus Telepho Myorum Regi ab Achilleo mucrone inflictum persanaret. Cæterum novimus etiam nostra ætate Augustissimos Cæsares, qui exemplo Caroli M. (ut Davidem glorioſissimum Hebræorum Regem taceam) non tantum ſcītē canere, ſed modulos quoque componere muſicos calluerunt, artibus belli pariter ac pacis clari.

IV. (d) Achillem à matre stygiis mersum undis, ſolō pedis talō, quo tinctus non fuerat, mansiſſe vulnerabilem, ac denique à Paride Troianorum molliffimo ac timidiffimo, in appetitis Polyxenæ ſororis nuptiis, periſſe: ſignificat, virum in bello contra adverſarios forteſ & insuperabilem, pedes tamen, id eſt, affectus habere proprios, quibus vinci ac ſuperari poſſit. Præſertim in *taliſ*, Veneri dicatis; quod venæ ex illis ad renes & femora conſcendant, adeoque ſignificant, Achillem, ſeu virum forteſ, libidine decipi ac ſuperari; ſæpiſſime que accidere, ut forteſſimi quique ab ignaviffimis fraude trucentur. Jac. Maſen. ex Fulgentio lib. 2. ſpec. Imag. c. 7. Deinde mea quidem opinione hīc innuitur, ſatis eſſe ad interitum, minima ſui parte iſtui patere; Homoplomachum oportet eſſe animum, & undique ſapientiā obarmatūm, ad quem accessuſ vitio ne ſub virtutis quidem ſpecie detur. Nemo ſecurus vivit periculorum, niſi aditus omnes obſervet, unde venire poſſint. Magnum vulnus etiam in exigua parte, & parvo ab hoſte timendum. Per anguſtam rimam illabuntur guttae, & mergunt navem: tenuis exhalatio, horrenda tonitrua & fulmina ciet: levis aér terræ viſceribus eluctans, altas cum turribus urbes evertit. Mors non modò corporis, ſed animæ quoque ubique viam invenit, quā perimat. Achilles cætera impenetrabilis, in pede ſagittam & necem accepit; Achabus Rex Iſraëlis loricatus ſubeunte telo inter ſcapulam & cervicem periit. Et quām multi ſunt, qui ſibi cum Achille stygiis carminibus indurati videntur, plerumque tamen leviffimis in rixis in tartarum, unde auxilium ſperabant; inopinatō descendant.

V. (e) Clypeus Achillis, in quo Vulcani operā, terra cùm oceano, & coelum cum ſtellis exhibebatur, monet, honestas litterarum artes Principibus & præſidio & ornamento eſſe: earumque tuendarum curam, ne inter arma quidem deponendam.

Iii 3

VI.

(d) Libido etiam forteſ viros ſuperat. (e) Lettera Principibus ſunt ornamento.